

Това писмо не е подписано, нито писано съ ръката на Пан. Хитова (А. Н. Б. 8341).

Още презъ 1873 г. Хитовъ е въ кореспонденция съ П. Х. Юрдановъ въ Бекетъ. Писмата и телеграмите презъ 1876 г. сѫ адресирани до Хитова въ Бѣлградъ, ул. „Князъ Миланъ“ № 66.

Съ писмо отъ 20 януари 1876 г. Юрдановъ вика Хитова да иде въ Бекетъ да се споразумѣятъ за бѫдещето (А. Н. Б. 9005). Отъ писмо отъ 22 мартъ с. г. (А. Н. Б. 9006) се вижда, че Хитовъ му е писалъ на 12 с. м. да избере място за преминаване на чета. Юрдановъ опредѣля между Орѣхово и Ломъ, като настоява на бѣрза среща. Прави силно впечатление родолюбивото нетърпение на Юрданова за действие.

На 23 мартъ Юрдановъ телеграфира (А. Н. Б. 9007) Хитову:

„Скоро явете писмено пространно какво да правимъ. Търговецътъ го нѣма въ Турно Могурели или да дойдеме“.

На 22 априлъ Хитовъ пише отъ Кладово на Пѣевъ въ Браила (А. Н. Б. 8343) следното:

„Ако и да не съмъ ти писалъ нищо отъ миналата есенъ, ето сега като съмъ вечъ зарадванъ отъ известията, които ми донесе господинъ Георги Живковъ изъ отечеството ни, той ще ви разкаже за всичко, вѣрвамъ че ще ви зарадва за това моля та да сторишъ добро да повикате и дѣда Желя и като го поздравишъ отъ моя страна да настоишъ да се срещне съ г. Георгия Живковъ съ него въ ваше присъствие, та и вие да участвуватъ въ разговора имъ, тѣй сѫщо и Христа Македонски да повикате по-скоро и той да се наслаждава отъ добритѣ известия и да участвува въ разговора.

Но колкото и да сѫ викали нѣкои противъ мене, времето и дѣлата ще покажатъ правдата: заради тази причина азъ за сега не искамъ да се мѣся въ всички работи, освенъ колкото ми позволяватъ силитѣ и азъ да подпомагамъ на работниците.

22 априлъ 1876
Кладово

Твой приятель
Панайотъ Хитовъ“

Ясно е, че Хитовъ се домогва да ги убеди въ необходимостта бѣлгари да заминатъ за Сърбия, което и става.

На 26 априлъ Т. С. (?) отъ Турно Могурели пише на Хитова (А. Н. Б. 8344) между другото (езикътъ е предаденъ по-литературно):